

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бабича Валерія Георгійовича щодо офіційного тлумачення частини другої статті 141 Конституції України

м. К и ї в
10 липня 1998 року
№ 33-у/98

Справа № 2-33/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича - головуючого,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бабича Валерія Георгійовича щодо офіційного тлумачення частини другої статті 141 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка Володимира Денисовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному зверненні Бабич В.Г. порушує питання про офіційне тлумачення частини другої статті 141 Конституції України.

Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує тим, що має місце неоднозначне розуміння змісту частини другої статті 141 Конституції України, зокрема Верховною Радою України та Президентом України, а також Київською міською виборчою комісією, Центральною виборчою комісією та прокуратурою міста Києва.

На думку автора звернення, частина друга статті 141 Конституції України передбачає, що територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування обирають строком на чотири роки відповідно сільського, селищного та міського голову, без будь-яких винятків щодо виборів голів міст Києва та Севастополя.

Верховна Рада України 16 січня 1998 року прийняла Закон України "Про порядок проведення виборів депутатів міської, районних у місті Києві рад та міського голови у місті Києві", яким передбачалось обрання в місті Києві міського голови. Президент України 30 січня 1998 року повернув зазначений закон Верховній Раді України, запропонувавши нову його редакцію. В ній передбачалась лише посада голови Київської міської ради, який має обиратись радою, а не територіальною громадою.

На думку заявника, неоднозначність розуміння цієї норми обґрунтовується також і тим, що Верховна Рада України прийняла 6 лютого 1998 року Постанову "Про Закон України "Про порядок проведення виборів депутатів міської, районних у місті Києві рад та міського голови у місті Києві", яка фактично підтвердила проведення виборів і призначила їх на 29 березня 1998 року. Згідно з цією постановою Київська міська виборча комісія прийняла рішення про реєстрацію 16 осіб кандидатами на посаду міського голови міста Києва. Прокурором міста Києва ці рішення були опротестовані, і коли протест було відхилено, він звернувся до Київського міського суду із заявою про визнання незаконними рішень про реєстрацію.

Зі свого боку Центральна виборча комісія України у роз'ясненні від 13 лютого 1998 року, затвердженому постановою

Центральної виборчої комісії № 66, зазначила, що вибори міських голів міст Києва та Севастополя можуть бути проведені лише після прийняття відповідно до Конституції України окремих законів, які б регламентували особливості їх обрання та визначали правовий статус.

Виходячи з викладеного Бабич В.Г. вважає, що таке неоднозначне розуміння і застосування різними державними органами змісту частини другої статті 141 Конституції України призводить до порушення його прав як кандидата на посаду Київського міського голови.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень 20 травня 1998 року своєю процесуальною ухвалою відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за зверненням громадянина Бабича Валерія Георгійовича за відсутністю підстав.

3. Згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

З матеріалів справи фактів такого неоднозначного застосування положень частини другої статті 141 Конституції України зазначеними органами державної влади не вбачається. А з долучених автором до конституційного звернення документів і матеріалів випливає, що в них лише констатуються положення цієї норми у контексті зі статтями 118 та 140 Конституції.

Конституційний Суд України своїм Рішенням від 27 березня 1998 року у справі про вибори у містах Києві та Севастополі визнав, що проведення виборів міських голів у містах Києві та Севастополі повинно бути регламентовано окремим законом. Тому підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі немає.

4. Враховуючи наведене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50 і 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бабича Валерія Георгійовича щодо офіційного тлумачення частини другої статті 141 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ